

Allerheiligen: “We are the ones we have been waiting for”

Lezing

Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Alle mensen die weten dat ze God nodig hebben
Wij Lierders, die hier elke week samenkomen

Gelukkig de treurenden,
want zij zullen getroost worden.

Al wie vandaag huilt om een gestorven moeder, vader, zus, broer, kind...
De Palestijnse vader die vannacht zijn kind verloor...

Gelukkig de zachtmoedigen,
want zij zullen het land bezitten.

Al wie bescheiden is, en niet brutaal, eigenwijs of oneerbiedig
Barack Obama, Michelle Obama, Reginald Moreels...

Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid
want zij zullen verzadigd worden.

Al wie anderen tot zegen is, al wie goede dingen zegt over zijn medemensen,
Al wie zich inzet voor sociale gerechtigheid
Amnesty International - Ahmadreza Djalali die al sinds 2017 in een Iraanse cel zit

Gelukkig de barmhartigen,
want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Al wie medelijden en warme behulpzaamheid toont,
vooral tegenover mensen die het moeilijk hebben
Moeder Teresa, Dalai Lama, Jan Vermeire, Broederlijk Delen en medewerkers...

Gelukkig de zuiveren van hart,
want zij zullen God zien.

Al wie echt en oprecht is.
De jongeren die in het programma Eerste Keus, durfden uit te komen voor hun vragen, bedenkingen...
Die ons in vraag durfden te stellen

Gelukkig de vreedstichters,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Al wie in vrede leeft met zijn omgeving,
die mensen bij elkaar probeert te brengen
Nelson Mandela, Desmond Tutu

Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Al wie ondanks vervolging, vasthoudt aan zijn of haar geloof.
Mahsa Amini uit Iran

Mt 5,1-12

Overweging

Hoe kan ik de heiligheid van een God die mij aanspreekt, vorm geven?

Intro: Dialoog met God

- God: Gaat het niet?
- *Luc: Och God, jij bent het! 'k Ben nogal zenuwachtig.*
- Hoezo?
- *Ik moet het over heiligen hebben. Er zijn er maar 2 die mij fascineren.*
- Wie?
- *Sint Franciscus met zijn zachtheid en Paulus de sabelslipper ... die je zo'n coup de foudre hebt bezorgd dat hij van zijn paard viel en hem vervolgens met slaande argumenten hebt overtuigd om een fundamentalist voor jou te zijn.*
- Ohoo!! Dat is heel kort door de bocht! Ik heb hem eventjes "blind" gemaakt.
- *Nog erger!*
- Het was de enige manier om hem aan te zetten tot enige introspectie. Zonder lukt het niet. En daar heeft hij Mij gevonden.
- *Je hoeft dus niet perfect te zijn om heilig te worden. Dat is hoopgevend!! Maar hoe moet dat dan? Kun je me op weg helpen?*
- God: Heb je bij de Lier niet recent wat inspiratie gekregen?
- *Luc: Ja, Jan De Vriese geloof ik. Hij had het over een aanspreekbare God.
(Aanspreekbaar? Ja, eigenlijk wist ik dat al ... God en ik "tutoyeren". Wij kennen elkaar al lang, Hij mij beter dan ik mezelf, maar Hij kent mij dan ook al véél langer...)*

... en Jan koppelde ook het woord "persoon" aan hem, als iemand waar klanken doorheen gaan en resoneren, die "spreekt" en "luistert"!

"Een persoonlijke God zou dus, een God zijn bij wie we terecht kunnen. Dat resoneren en luisteren als grondhouding, spreekt me aan. Dan gaan we op zoek naar mensen die jouw kwaliteiten wel beleven zodat we ze min of meer kunnen spiegelen!

Twee metaforen: *Sint Franciscus herkende dat en vroeg God een update van zijn levensfilosofie. Zou God Kevin Costner dan wat inspiratie hebben ingefluisterd?*

Kevin Costner als een ex-soldaat uit de Amerikaanse Burgeroorlog met suïcidale gedachten ontwikkelt een band met een groep Lakota indianen. Aangetrokken door hun levensstijl, besluit hij zijn oude leven achter zich te laten en ontvangt de naam "Dances With Wolves".

In die overgang woont hij een tijdje alleen op de vlakte. Daar dwaalt op een ochtend een wolf rond zijn huis. Kevin schrikt zich een aap, schiet in de lucht en de wolf vlucht. Daar komt niet veel verstand aan te pas, een vecht- en vluchtreflex. "Maar die wolf kwam weer die volgende dag".

Ze overstijgen hun angst die plaats ruimt voor verwondering waardoor ze elkaar in de ogen durven kijken. Er ontstaat een verstandhouding en een woordeloze communicatie met heel hun lijf en leden en al hun zintuigen. Hij en de *lonely wolf* delen elkaars ruimte en er groeit een samenspel, dat voor de Natives op dansen lijkt.

Een metafoor voor o.a. Israëliërs en Palestijnen om ook hun angsten te overstijgen... om "eindeloos vrij te zijn en inwendig te zegevieren". (Cf. Paul Snoek zie verder)

Mens en wolf **resoneren zo intensief** en **puur** dat het basiselementen van liefde zijn en een afspiegeling van goddelijke essentie in ons. (cf. Jan: Persona)

Paul Snoek beschrijft een “**verdichting**” van zo’n **totaalervaring** in ...

Een zwemmer is een ruiter

(Paul Snoek)

Zwemmen is losbandig slapen in spartelend water,
is liefhebben met elke nog bruikbare porie,
is eindeloos vrij zijn en inwendig zegevieren.

En zwemmen is de eenzaamheid betasten met vingers,
is met armen en benen aloude geheimen vertellen
aan het altijd allesbegrijpende water.

Ik moet bekennen dat ik gek ben van water.
Want in het water adem ik water
word ik een schepper die zijn schepping omhelst,
en in het water kan men nooit geheel alleen zijn
en toch nog eenzaam blijven.

Zwemmen is een beetje bijna heilig zijn.

In dezelfde lijn ligt The Horse Whisperer, gecreëerd door Robert Redford en kunnen we die film ook door de bril van Franciscus zien, een vogelfluisteraar ‘avant la lettre’.

In de film “**de Paardenfluisteraar**” moet cowboy Robert Redford, een paniekerig en mishandeld paard berijdbaar maken... Maar wat gebeurt er?

Hij gaat zitten in de weide, de ruimte van het paard, ZIJN ruimte en... Hij **is** daar, schijnt alleen met zichzelf bezig, lijkt onverschillig, maar blijft rustig. **Geén** actie, niets!

Maar, “zijn, lijken, schijnen”... hij zit daar precies koppelwerkwoorden te vervoegen, nietszeggende werkwoorden, maar ze koppelen wel en verlangen naar verbinding met een toestand, een gevoel,... van wie of wat? Hij **connecteert** met het paard **en** het paard met hem. En het **resoneert**, ze voelen **elkaars trauma en hun stokslagen**, elkaars angst, verdriet, ...ook zijn rust en empathie! Hij is daar **totaal aanwezig**

“De eenzaamheid betastend met vingers.” (P. Snoek)

Een paard is sensitief en dat wekt zijn verwondering. Dat scheidt een band. En voetje voor voetje komen zij elke dag meer naar elkaar tot hij snuffelt, tot ze een aai en een likje delen, praten en samen wandelen.

Elkaars ruimte mogen delen... dicht mogen komen... Er ZIJN voor elkaar is graag zien. Wie kent dat niet? Een metafoor van de liefde. Wat anders?

Wat anders? (Ellen Warmond)

Wat is liefde anders dan
elkaar vertalen
in een sprakeloze taal?

Woordenloos zeggen: luister
waterval van gefluister
hoor mij ik hoor je uit

en het ademloos antwoord:
je huid
juichend
zonder geluid.

Met ons verstand vatten we dat allemaal, maar binnenlaten gebeurt met het hart! Wat niet uit het hart komt, raakt een ander hart niet binnen.

Zoals sprookjes voor kinderen wonderen doen, zijn metaforen dat voor ons. Twee metaforen, met levenshoudingen als **intensiviteit en verbinding, luisteren en resoneren, houden van ...** broodnodig op onze WEG van waarheid en leven naar .... *“het Allesbegrijpende Water.”*

Een Paardenfluisteraar wordt *“een schepper die zijn schepping omhelst”* die lief heeft en luistert *“met elke nog bruikbare porie”*.

Als ik terugblik op een limietsituatie en kantelmoment in mijn leven, waarin het leven geen zin meer had en ik nu van iemand kan zeggen... **“JIJ WAS er voor mij!”** Dan is dat een verzameling van het **onzegbare!!!**

Er ZIJN voor iemand, is voor hem of haar “een beetje bijna heilig zijn”.

Blijf verwonderd (Klara)

Onze weg, onze “waarheid” en ons leven

Na de 6 de dag vond God dat zijn schepping volstond. “Hij/zij/e.a.” zag dat het goed was en delegeerde de voortzetting aan ons om zelf paradijservaringen te creëren door te handelen naar zijn beeld en gelijkenis. Maar welk praktisch beeld moeten wij ons voorstellen van God en hoe moeten we dat ontdekken in mensen?

“Als je wilt weten hoe de wind waait, kijk dan naar het zand!”

Als je wilt weten hoe God werkt, “kijk” dan naar wie door Hem is geïnspireerd.

Dat zand zijn de mensen zoals Paulus, maar vooral zijn hedendaagse evenknie en mijn idool Nelson Mandela die ons duidelijk op weg zet.

Die zei: *“I am not a saint, unless you see a saint as a sinner who keeps trying.”*

Dat gaat over heiligheid en het hoeft dus niet perfect te zijn. Het is een streven en maakt het daarom haalbaar voor ons. Enkele basiswaarden ontdekten we al. Laten we daarvan een attitude maken en integreren in ons leven.

N.a.v. grote instroom van vluchtelingen verklaarde Minister Decroo dat het tijd wordt dat half leegstaande kloosters beter vluchtelingen zouden huisvesten. Dat klonk stoer, populair en ook verwijtend.

Daarop reageerde de abt van Grimbergen in het journaal, dat ze dat al jaren en dag doen. “We zijn geen tafelspringers zoals politici en hebben die ruchtbaarheid die zij geven aan hun realisaties niet nodig. Priesters en kloosterlingen zijn **bescheiden en werken in stilte**. “

Heel mooi, maar dat maakt het soms moeilijk om de profeten en heiligen incognito te ontdekken.

Tijdens de lezing van de Bergrede hoorden jullie al een reeks namen van inspirerende mensen die toch op fenomenale wijze evangelische waarden integreren in hun leven. Het zijn maar enkele voorbeelden die ons te binnen schoten.

Drie minder evidente profeten om binnen te laten

De theatermaker **Jozef Vanden Berg** bracht zijn innerlijke dialogen met zijn poppen. Met zijn speelse diepgang raakte hij jong en oud. Zowel op scène als tijdens zijn kluzenaarsleven als Byzantijnse monnik opende hij ogen voor zijn fundamentele waarden. Het opzoeken waard!

En wat te denken van de blije maar strenge **Desmond Tutu** die met de Waarheidscommissie vrede heeft gebracht in Zuid-Afrika, en wit en zwart van Gazaanse toestanden heeft gespaard. De Dalai Lama beschouwde hem als “mijn spirituele oudere broeder”.

En **Toon Hermans** getuigt van zijn levensvreugde en zijn verwondering. I.p.v. hedendaags scheldproza, bracht hij z'n blijde boodschapjes. We hebben altijd de keuze, maar laat het aan ons gezicht te zien zijn dat we christenen zijn van de lachende en rechtvaardige Kerk.

Een ander invalshoek: Onze maatschappij is mondialer en vaak te complex voor eenpersoonswerk, maar des te haalbaarder wanneer een organisatie de krachten bundelt voor profetische missies, zoals Greenpeace, Broederlijk Delen, Artsen zonder grenzen, Amnesty International, Merci Ships, Joodse en Palestijnse moeders voor vrede met dezelfde pijn omdat ze een kind verloren in de oorlog.

Een troost. Als Koen in Keulen werd gevraagd om de werking van Yot, de Magdalenakerk en De Lier toe te lichten, wou ook de bisschop van Keulen hem spreken. Koen mocht getuigen en inspireren. Dat bewijst dat we goed bezig zijn!

In wezen zijn wij de 3 wijzen uit het Oosten. Welke sterren, of influencers van God, spreken ons aan en welke waarden volgen wij? Laat je verrassen, maar vlucht niet. Kies voor verbinding en... zoals radio Klara's moto klinkt... **Blijf verwonderd!**

-
- L.: Hey God, ben je daar nog? Welke connectie heb je eigenlijk met de vrt?
  - God: Waarom?
  - L.: Omdat radio 1 en Klara met hun moto's op jouw golflengte lijken te zitten.
  - God: Als je er voor openstaat, ben ik voor iedereen een mensenfluisteraar?
-

“Walk your Talk”: enkele praktische tips om vanuit ons hart te leven

“Ubuntu”

... is een filosofie met wortels in de traditie van enkele Zuid-Afrikaanse stammen met een rijke sociale en emotionele intelligentie. Ze helpt om van uit een ander invalshoek onze focus op evangelische waarden te houden en biedt suggesties om die te beleven in onze maatschappij.

Twee Nobelprijswinnaars, Nelson Mandela en aartsbisschop bisschop Desmond Tutu hebben die filosofie heel sterk in hun leven geïntegreerd.

Daarvan zegt Tutu: "Mensen samenbrengen, is wat ik 'Ubuntu' noem, wat betekent: 'Ik ben omdat wij zijn!' wat aanleunt bij Namaste: een groet van mijn hart naar jouw hart, van mijn "Rijk Gods" in mij naar dat van jou.

Daaruit was bij enkele inheemse stammen een ontroerend **ritueel** gegroeid. Als een lid van de stam een ernstig misdrijf had gepleegd, kwam hij na zijn straf in het midden van een kring van dorpsbewoners te staan. Omdat hij "**zichzelf**" niet meer was, somden de dorpelingen een voor een zijn kwaliteiten op, zijn mooie karaktertrekken, mooie dingen die hij had gezegd of gedaan wat uren kon duren. Daarmee herinnerden ze hem welke mooie mens in hem of haar verscholen zat. Daarna werd hij weer opgenomen in de gemeenschap.

"Zij die hem droegen op adelaarsvleugels"... en hem vleugels gaven...

Dat heb ik eens met een leerling gedaan die na een heel "traject" geschorst was en van school zou worden gestuurd. In groepjes hadden we met de klas gedurende een kwartiertje ook zulke verzamelingen gemaakt. En als hij na zijn schorsing terug was, hebben we dit ritueel uitgevoerd. Indrukwekkend! Naar het einde toe hilde die 16-jarige macho als een teddybeer. Met een aangrijpende groepsknuffel sloten we af. Uiteindelijk kon hij voorlopig blijven tot het einde van het jaar. En in zijn laatste jaar werd hij zelfs voorzitter van het leerlingenparlement.

"The way we talk to our children, becomes their inner voice" (Peggy O'Mara)

Iedereen kan daar **creatief** mee omspringen. Je kunt dat met je partner, je kind of onder vrienden doen. Er is altijd één die ontvangt en zwijgt. Zelfs als verrassing op een verjaardagsfeestje kan zo iets, ook schrijven op een wenskaart, of in een meditatie en het vervolgens vanuit je handen met je adem wegblazen naar iemand die onbereikbaar is, zijn mogelijkheden. Elke variatie is een ingrijpende, verrijkende en "ver-reikende" **ervaring van kwetsbaarheid en kracht.**

Desmond Tutu zegt daarover: "Veel te vaak zien mensen zichzelf als individuen die van elkaar gescheiden zijn, terwijl je verbonden bent en wat jij doet de hele wereld beïnvloedt." Onderschat jezelf niet.

Zich verbinden met... luisteren naar... resoneren met de ander is in liefde aanwezig zijn, de kiemkracht voor geluk, hoop en toekomst. Dat is "**een beetje bijna heilig zijn**".

Wij zijn zowel zelf de open-minded Emmaüsgangers
als de Tochtgenoot op wie ze zaten te wachten.
Maar op wie wachten we nog?

"WE are the ones we have been waiting for!"
"WIJ, wij zijn het... op wie we hebben gewacht!"

Luc Maertens
De Lier, Brugge, 3 november 2024